

Tilsynsmyndigheden for audiovisuel og digital kommunikation

Beslutning nr. 2024-18 af 25. september 2024 om listen over tjenesteydelser af almen interesse i henhold til artikel 20-7 i lov nr. 86-1067 af 30. september 1986 om kommunikationsfrihed

NOR: RCAC2425593X

Tilsynsmyndigheden for audiovisuel og digital kommunikation har —

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester og notifikation nr. 2024/0092/FR af 20. februar 2024,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1808 af 14. november 2018 om ændring af direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) i lyset af de ændrede markedsforhold, særlig artikel 7a og 25. betragtning,

under henvisning til lov nr. 86-1067 af 30. september 1986, med senere ændringer, om frihed til at kommunikere, særlig artikel 20-7,

under henvisning til dekret nr. 2022-1541 af 7. december 2022 om gennemførelse af artikel 20-7 i lov nr. 86-1067 af 30. september 1986 om frihed til at kommunikere og fastsættelse af udløsningstærskler og fristen for anvendelse af passende krav om synlighed for tjenesteydelser af almen interesse,

under henvisning til svarene på den offentlige høring om omfanget af tjenesteydelser af almen interesse, jf. artikel 20-7 i lov af 30. september 1986 om frihed til at kommunikere, som tilsynsmyndigheden for audiovisuel og digital kommunikation foretog mellem den 12. juni 2023 og den 13. juli 2023,

ud fra følgende betragtninger:

1. I medfør af artikel 7a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1808 af 14. november 2018, kendt som "direktivet om audiovisuelle medietjenester", kan medlemsstaterne "*træffe foranstaltninger til at sikre audiovisuelle medietjenester af almen interesse en tilpas fremtrædende plads*".

Artikel 20-7 i lov af 30. september 1986 fastsætter på den ene side, at "*tjenesteydelser af almen interesse skal forstås som tjenesteydelser, der offentliggøres af et af de organer, der er nævnt i denne lovs afsnit III (France Télévisions, Radio France, det nationale radio- og tv-selskab med ansvar for eksport af fransk audiovisuelt indhold, Arte-France, Nationalforsamlingens parlaments-tv-kanal, Senatets parlaments-tv-kanal og det nationale institut på det audiovisuelle område) og af TV5-kanalen i forbindelse med udførelsen af deres public service-forpligtelser*" og på den anden side, at "*tilsynsmyndigheden for audiovisuel og digital kommunikation efter en offentlig høring og på en forholdsmæssig måde og med hensyn til deres bidrag til pluralisme i holdninger og ytringer og kulturel mangfoldighed kan inddrage andre audiovisuelle kommunikationstjenester. Den offentliggør listen over sådanne tjenester.*"

I overensstemmelse med disse bestemmelser gennemførte myndigheden en offentlig høring mellem den 12. juni 2023 og den 13. juli 2023 om omfanget af tjenesteydelser, der kan klassificeres som tjenesteydelser af almen interesse.

2. En audiovisuel kommunikationstjenestes bidrag til pluralisme i holdninger og ytringer og til kulturel mangfoldighed, jf. førnævnte bestemmelser, kan især vurderes i lyset af udbyderens forpligtelser vedrørende på den ene side kendetegnene ved den pågældende tjenestes programmer og på den anden side udbyderens bidrag til finansiering og distribution eller udstilling af audiovisuelle og kinematografiske værker.

Ved vurderingen af disse forpligtelser kan der tages hensyn til andre kriterier, f.eks. betingelserne for at gøre indhold tilgængeligt for offentligheden, navnlig når tjenesten er gratis tilgængelig for hele befolkningen.

3. Jordbaserede tv-tjenester godkendes efter en udbudsprocedure, hvor der ved udvælgelsen tages hensyn til de specifikke forpligtelser, som ansøgerne har påtaget sig — navnlig hvad angår pluralisme, programmer og bidrag til udsendelse og finansiering af audiovisuelle og kinematografiske værker — og som derefter indgår i de aftaler, der indgås med tilsynsmyndigheden. De opfylder derfor de kriterier, der er nævnt i punkt 2, første afsnit, ovenfor.

Blandt disse tjenester er nationale jordbaserede free-to-air-tv-tjenester omfattet af forpligtelser vedrørende udsendelse og distribution, der dækker 100 % af befolkningen på fastlandet, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 96-1 i lov af 30. september 1986. Derudover har disse tjenester ret til at indgå i de audiovisuelle tilbud fra kommercielle distributører i overensstemmelse med artikel 34-2 i lov af 30. september 1986. Deres udbredelse opfylder derfor målet om et tilbud, som er let tilgængeligt for hele befolkningen, jf. punkt 2, andet afsnit, ovenfor.

Det fremgår af ovenstående, at nationale jordbaserede free-to-air-tv-tjenester kan kvalificeres som tjenesteydelser af almen interesse som omhandlet i artikel 20-7 i lov af 30. september 1986.

4. I betragtning af den ændrede brug og den stigende betydning af ikkelineært indhold betragtes de programmer, der udbydes af tv-tjenester, i stigende grad som en del af on-demand audiovisuelle medietjenester og integreres ofte, hovedsageligt eller udelukkende, i de globale udbud, der er tilgængelige inden for applikationsmiljøer.

Derfor bør ikkelineære tjenester, der stilles gratis til rådighed for brugerne, og som er uløseligt forbundet med tv-tjenester af almen interesse, betragtes som tjenesteydelser af almen interesse. Der kan være tale om tjenester, der giver adgang, on demand, til sådanne tv-tjenesters indhold (navnlig catch-up-tv), eller tjenester, der giver adgang til audiovisuelt indhold, der supplerer og beriger sådanne tv-tjenesters udbud (f.eks. on-demand videoer, der ikke udsendes lineært, men som er knyttet til et tv-program, såsom tidligere sæsoner af en serie).

Ikkelineære tjenesteydelser af almen interesse kan offentliggøres inden for en audiovisuel gruppe af andre enheder end dem, der udgiver lineære tjenester. efter at have drøftet spørgsmålet — truffet følgende afgørelse:

Artikel 1. - Tjenesteydelser af almen interesse som omhandlet i artikel 20-7 i lov af 30. september 1986 om frihed til at kommunikere er:

1) de tjenester, der offentliggøres af et af de organer, der er nævnt i afsnit III i lov af 30. september 1986, og af TV5-kanalen med henblik på udførelsen af deres public service-opgaver

(2) Gratis nationale tv-tjenester, der er i besiddelse af en udsendelseslicens udstedt i henhold til artikel 30-1 i lov af 30. september 1986, samt on-demand audiovisuelle medietjenester, der vederlagsfrit stilles til rådighed for brugeren, og som er uløseligt forbundet med disse tv-tjenester, og som udgives af sidstnævntes udgivere, deres datterselskaber eller de selskaber, der kontrollerer dem, jf. artikel 41-3, nr. 2, i ovennævnte lov af 30. september 1986, eller deres datterselskaber.

Udgiverne af tjenesteydelser af almen interesse sender myndigheden en liste over deres lineære tjenesteydelser af almen interesse og over de applikationer, som de offentliggør, eller som offentliggøres af deres datterselskaber eller af de selskaber, der kontrollerer dem, jf. artikel 41-3, nr. 2, i ovennævnte lov af 30. september 1986, eller deres datterselskaber, og som, hovedsageligt eller udelukkende, stiller deres tjenesteydelser af almen interesse til rådighed, navnlig deres on-demand tjenester. De meddeler også eventuelle ændringer til denne liste. Når myndigheden har gennemgået denne liste, offentliggør den en liste over alle tjenesteydelser af almen interesse og de berørte applikationer, som den sender til operatørerne af grænseflader, der er omfattet af denne beslutning.

Artikel 2. - Bestemmelserne i denne beslutning finder anvendelse i Ny Kaledonien, Fransk Polynesien, Wallis og Futuna samt i De franske besiddelser i det sydlige Indiske Ocean og Antarktis.

Artikel 3. - Denne beslutning meddeles udgiverne af de tjenesteydelser, der er omhandlet i denne beslutnings artikel 1, samt operatørerne af brugergrænseflader, der er underlagt forpligtelserne i artikel 20-7 i lov nr. 86-1067 af 30. september 1986. Den offentliggøres i Den Franske Republiks statstidende.

Udfærdiget i Paris den 25. september 2024.

På vegne af tilsynsmyndigheden
for audiovisuel og digital kommunikation:
Formand,
R.-O. MAISTRE